

ת"פ 40851/07/14 - מדינת ישראל נגד אהרון יפרח

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 40851-07-14 מדינת ישראל נ' יפרח(עציר)
לפני כבוד השופט, סגן נשיאה חגי טרסי
המאשימה
נגד
הנאשם
אהרון יפרח (עציר)

01 יולי 2015

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עוה"ד אלמוג בן חמו

ב"כ הנאשם - עוה"ד אסנת מוליארסקי

הנאשם - הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום המתוקן. לפיכך הנני מוצא את הנאשם אשם בעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן: הסגת גבול - עבירה על סעיף 447 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובכך יורשע.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

לאחר שמיעת חלק מראיות התביעה גובש בין הצדדים הסדר, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, אשר תוקן באופן משמעותי לקולא והורשע בהתאם לכך בעבירה של הסגת גבול בלבד.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הגיע הנאשם אל סמוך לרחוב זהבית 9 בנתניה, ביום 17.7.14, ובהמשך נכנס לחצר הבית ברח' עירית 6 וכן לחצר הבית ברח' העירית 4 א' שם נעצר כשהוא מסתתר מאחורי קרטון. על פי המפורט בעובדות כתב האישום המתוקן נכנס הנאשם לשתי החצרות הללו, על מנת לעבור עבירה ובכך ביצע עבירה של הסגת גבול, בניגוד להוראת סעיף 447 (א) לחוק העונשין.

באשר למתחם העונש ההולם, הרי שבמעשיו פגע הנאשם ברכוש המתלוננים, בשלומם ובתחושת הביטחון האישי שלהם. בשים לב לעובדות כתב האישום המתוקן מדובר בפגיעה קלה באופן יחסי, שכן הנאשם לא נטל חפצים כלשהם מתוך אותן חצרות, אלא אך נתפס כשהוא שוהה בהם. לא שמעתי דיון מפורט לגבי המתחם שראוי לקבוע בנסיבות מעין אלה אך אין למעשה מחלוקת על כך שהרף התחתון במקרה זה נמוך ולטעמי אף יכול להתמצות במאסר מותנה, כאשר הרף העליון עשוי להגיע גם לתקופת מאסר בפועל, אשר עולה במידת מה על זו שניתן לרצות בעבודות שירות.

לא מצאתי בנסיבות העניין עילה המצדיקה לסטות לקולא או לחומרה ממתחם העונש ההולם ועל כן יש לאתר את העונש המתאים לנאשם, בגדר המתחם שנקבע. בהקשר זה קיימים מספר שיקולים כבדי משקל לחומרה, המתמקדים בעברו הפלילי המכביד של הנאשם. מדובר בנאשם אשר בתקופה שבה היה עדיין קטין הסתבך במספר רב של עבירות רכוש ונדון בביהמ"ש לנוער, במסגרת הרשעה ומתן עונשים. בהמשך הצליח לשמור במשך כעשור על מיתון בתחום העשייה הפלילית, אך למרבה הצער החל מסוף שנת 2011 היה מעורב במספר עבירות רכוש חמורות, לרבות עבירות התפרצות ונדון לשתי תקופות מאסר אשר רוצו במאוחד לתקופה כוללת של 31 חודשי מאסר. הנאשם השתחרר ממאסרו זה במהלך שנת 2014 וכעבור זמן קצר בלבד, כשהוא נתון עדיין ברישיון הסתבך בעבירה הנוכחית. מכלול נתונים אלה מצדיק גזירת הדין בחלק העליון של המתחם.

לצד הנתונים המחמירים הללו, ראוי לציין כי כתב האישום תוקן באופן משמעותי ביותר לקולא על רקע קשיים ראייתיים ומתוך רצון לחסוך את אי הנעימות הכרוכה בעדות המתלוננת. הנאשם נתן ידו לאינטרס הגלום בחסכון זה, נטל אחריות, חסך חלק מהזמן שהיה דרוש לשמיעת הראיות ומנע את הצורך בזימון המתלוננת. נתונים אלה מצדיקים הקלה מסוימת. עוד שמעתי בהרחבה נתונים הנוגעים לנסיבותיו האישיות ולקשיים עימם הוא מתמודד. התרשמתי גם מהמסך שהגיש לעיוני ואשר במסגרתו הוא מביע תקווה כי יעלה בידו לשנות את התנהלותו ולגדל את בנו בצורה תקינה ונורמטיבית. כל אלה יביאו למיתון מסוים בגזירת הדין, אך ראוי לומר כי אין בנסיבות הללו כדי להצדיק נקיטה בצעד החריג של הארכת תוקפם של המאסרים המותנים, ככל שהם חלים.

בנושא זה אציין כי ההגנה עתרה שלא להתייחס אל המאסרים המותנים שכן הם אינם חלים בנסיבות. אינני שותף לעמדה זו. לחובת הנאשם מאסרים מותנים לתקופות של 5 ו-8 חודשים, כאשר התנאי חל על כל עבירת רכוש, או לכל הפחות על כל עבירת רכוש מסוג עוון, כאשר אין מחלוקת כי הסגת גבול הינה עבירה מסוג עוון. אני סבור כי עבירה של הסגת גבול לפי סעיף 447 (א) הינה מעצם טיבה עבירת רכוש. כפי שציין התובע בצדק העבירה כלולה בפרק יא' לחוק העונשין, שכותרתו "פגיעות ברכוש". כמו כן, על פי היסודות הטמונים בה היא כוללת כניסה לנכס השייך לאחר וכניסה מעין זו פוגעת באופן אינהרנטי ברכושו של אותו אחר ובזכותו הקניינית לבחור את הבאים בשעריו. גם כשהכניסה היא

לצורך ביצוע עבירה אחרת, הרי שהיא כרוכה באותה פגיעה רכושית מסוימת. עוד יש להזכיר כי המבחן להפעלת מאסר מותנה אינו טכני פורמלי אלא ענייני מהותי. המאסרים המותנים הושתו על רקע ביצוע עבירות התפרצות, עבירות משיקות להסגת גבול, כאשר אין כל ספק כי המאסר המותנה נועד להרתיע בין היתר גם מפני מעשים דוגמת אלה שביצע הנאשם. לפיכך אני סבור כי המאסרים המותנים הינם בני הפעלה.

שאלה אחרת נוגעת לגבי אופן הפעלתם. ככלל, אני סבור כי כאשר מדובר במאסרים מותנים אשר הושתו במסגרת גזרי דין שונים, יש מקום להפעלתם במצטבר בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין. עם זאת, בנסיבות המיוחדות של הליך זה ובשים לב לשיקולים לקולא שהזכרתי, כמו גם לצורך להטיל ענישה מידתית בגין האירוע הנוכחי אשר אינו מרף החומרה הגבוהה, יופעלו המאסרים המותנים בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש שיוטל בגין העבירה הנוכחית. כמו כן, יושת עונש מאסר על תנאי מלא ובשים לב למאסר, לתקופת הרשיון שעלולה להיות מופקעת, לעובדה כי לא נגרם נזק רכושי ולכלל נסיבותיו של הנאשם, לא אטיל עליו סנקציה כספית.

אשר על כן הנני דן הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 4 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים מת.פ. 4682-11-12 ועל הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים מת.פ. 55484-01-12.
3. המאסרים המותנים יופעלו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהטלתי, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בין התאריכים 17.7.14 ועד 24.8.14, 2.2.15 ועד 11.3.15 ומיום 29.4.15 ועד היום.
4. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לנוכח ההסכמה, אני מורה על ביטול התנאים שנקבעו לשחרור הקטנוע במסגרת ה"ת 28277-10-14 לרבות ביטול השעבוד. כספים שהופקדו במסגרת ההליך הנ"ל כמו גם במסגרת הליכי המעצר יוחזרו לנאשם באמצעות העברתם לפקודת באת כוחו, עוה"ד מוליארסקי, וזאת בכפוף לכל הוראה מחייבת אחרת.

ככל שנתפסו במהלך החקירה פריטים השייכים לנאשם, יוחזרו לידי הנאשם או לידי מיופה כח מטעמו.

המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן ואת המסמכים ע/1 עד ע/4.

ניתנה והודעה היום י"ד תמוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.

חגי טרסי , שופט, סגן נשיאה

הוקלד על ידי דורית סבג